

Paní Božena Hlad'ová

Paní Božena Hlad'ová se narodila 1.1.1927. Její rodiče byli lékaři, kteří povětšinou pracovali na vesnici. Dětství strávila v příjemném rodinném domě se zahradou, kde se o ni i jejího mladšího bratra starala babička, později i báječná německá chůva, kterou měla paní Hlad'ová moc ráda a díky ní se naučila skvěle německy. Moc ji mrzelo, když byla nuceně odsunuta.

V páté třídě na základní škole se paní Hlad'ová začala zajímat o skauting a stala se nadšenou skautkou. Po nějaké době se přestěhovali do Českých Budějovic k dědečkovi. Díky jeho nadšení pro českou literaturu a vlastenectví měla brzy přečtenou celou českou klasickou literaturu. Pak již sama začala pátrat po novinkách, jako byl výtisk Saturnina. Záhy začala chodit do tanečních, kde tancovali swing, což jí náramně bavilo. Na konci druhé světové války se k nim do vily nastěhovali sovětsí vojáci. Paní Božence vadila přítomnost vojáků, sama nemohla ani do svého pokoje, ani si vzít alespoň své věci na převlečení. Celé rodině narušovali soukromí. Na zahradě měla rodina ping pongový stůl a rusové si ho moc oblíbili, celá rodina musela s nimi hrát stolní tenis. Museli se pečlivě střídat, jinak by nemohli dělat nic jiného.

V poválečném období vše začínalo krásně a šťastně. V tanečních jí nabídli volnou vstupenku na letecký ples a tam se seznámila s budoucím manželem letcem Jaroslavem Hlad'em. Po nějaké době založili rodinu a po roce 1948 začaly společenské změny, které změnily i nastartování jejich životů. Za vynikající organizátorské a velitelské schopnosti byl Jaroslav Hlad'o jmenován velitelem II. leteckého sboru v Budějovicích. V roce 1949 byl jmenován náčelníkem stolice letectva na Vysokém vojenském učilišti, ale již o rok později dostal zákaz létání. Díky tomu, že velice vážně onemocněl a tak trochu se na něj pozapomnělo, mohl od roku 1965 působit v Indonésii jako odborník pro rozběh výcviku. V letech 1967-1971 byl velitelem našich instruktorů v Ugandě, kde prožili nejkrásnější čtyři roky manželství.

V roce 1970 paní Hlad'ová jela na Vánoce do Čech za dcerami a rodinou. Myslela si, že v Čechách bude jen dočasně, ale odebrali jí pas a nemohla se vrátit zpět ke svému manželovi. O rok přijel její muž zpět do Čech a nastaly opravdové problémy. Začali být vyslýcháni a podezírání ze špionáže pro Izrael. V těžkých situacích paní Hlad'ovou držely její děti. Hledala práci, kde by uplatnila své jazykové schopnosti. Přihlásila se do konkurzu Čedoku. Tam získala prověrku na průvodce turistů díky své dokonalé němčině a prováděla turisty z NDR. Jako průvodkyně také jezdila do východního Německa, hlavně do Drážďan. Tak pracovala až do důchodu na den přesně. V důchodu byla pouhý jeden den a hned začala provádět německé turisty po Praze. Hlavně po pražských židovských památkách.

Nyní je nadšenou sběratelkou hedvábných kapesníků, vlastní jich přes 3 000.

Paní Hlad'ová jako mladá dívka a dnes s námi autory jejího vyprávění pro Post Bellum.